

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อภาพลักษณ์ของกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ศึกษาเฉพาะนักศึกษาปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นอย่างไร รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มกะเทยในสื่อโทรทัศน์ด้วย โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยวิธีการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้การวัดแบบครั้งเดียว และใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างแน่นอนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ได้เก็บข้อมูลจากนักศึกษานิเทศศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ศึกษา และทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance หรือ ANOVA) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม สำหรับในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มใช้สถิติ t-test และ ประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือมีเพศหญิง 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52 เพศชายจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48 อยู่ในช่วงอายุ 20 ปี มีมากที่สุด จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปี มีน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยเป็นผู้ศึกษาในปีที่ 2 มากที่สุด โดยมีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละร้อยละ 34.8 ส่วนปีที่ 4 มีจำนวนน้อยที่สุด มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7

กลุ่มตัวอย่างไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยมากที่สุดโดยมีจำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8 และไม่แน่ใจว่ามีสมาชิกในครอบครัวที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยมากที่สุดโดยมี จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และไม่แน่ใจว่าเพื่อนสนิทหรือเพื่อนที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 นอกจากนี้ มีญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัว ที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยมากที่สุดโดยมี จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 และไม่แน่ใจว่ามีญาติหรือคนอื่น ๆ นอกเหนือสมาชิกในครอบครัว ที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6

กลุ่มตัวอย่างพบเห็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยมากกว่าโดยมี จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 สำหรับในส่วนที่พบบ้างมีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และไม่มีใครที่ไม่พบนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยเลย รวมทั้งมีบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทยมากที่สุดโดยมี จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 และไม่แน่ใจว่ามีบุคคลที่รู้สึกชื่นชมในสังคมที่มีพฤติกรรมแบบ กะเทย น้อยที่สุดจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 นอกจากนี้ยังเคยติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทยมากที่สุดโดยมีจำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 สำหรับผู้ที่ไม่เคยติดต่อพูดคุยกับกลุ่มกะเทย มี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

2. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์

พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ทุกวัน โดยมี จำนวน 271 คน คิดเป็นร้อยละ 67.75 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ 1 – 2 วันต่อสัปดาห์ น้อยที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9 เปิดรับชมรายการโทรทัศน์เฉลี่ย มากกว่า 4 ชั่วโมง ใน 1 วันโดยมี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.75 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์เฉลี่ย น้อยกว่า 1 ชั่วโมง ใน 1 วันน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วงค่ำ (20.31 น. เป็นต้นไป) มากที่สุด จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วงเช้า (6.00-8.00 น.) น้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

ทั้งนี้ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ช่วง 18.01 น. เป็นต้นไปมากที่สุด จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และ เปิดรับชมรายการโทรทัศน์ก่อน 6.00-10.00 น. น้อยที่สุด จำนวน 28 คน

คิดเป็นร้อยละ 7 รวมทั้งชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทละครมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และชอบชมรายการโทรทัศน์ประเภทรายการเรียลลิตี้โชว์ น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 ส่วนรายการสาธิตไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่ชอบรายการดังกล่าว

รายการโทรทัศน์ประเภทละครมีการพบเห็นพฤติกรรมกะเทยมากที่สุด จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33 สำหรับรายการโทรทัศน์ประเภทสันทนาหรือทอล์คโชว์ และรายการเรียลลิตี้โชว์ มีการพบเห็นพฤติกรรมกะเทย น้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อนึ่ง มีรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างไม่พบเห็นพฤติกรรมกะเทย 6 ประเภทรายการ ได้แก่ รายการข่าว รายการการ์ตูน รายการสาธิต รายการกีฬา รายการสารคดี และรายการเพลงและดนตรี ภาพลักษณ์ของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์ที่พบมากที่สุด คือ บทตลก จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 ส่วนบทพระเอกมีน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 อนึ่ง ไม่พบภาพลักษณ์นางเอกของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์

พฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับไม่ได้มากที่สุด คือ พฤติกรรมของกะเทยที่ส่อไปในทางลามกอนาจาร จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 ส่วนการกีดกัน มีน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 พฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือปรารถนาจะให้เห็นมากที่สุด คือ การเปิดโอกาส/ให้โอกาสจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนการยกย่อง/ชมเชย มีน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 อนึ่ง พฤติกรรมการหว่านล้อม / ให้ความเป็นธรรม และการคุ้มครอง ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกในประเด็นดังกล่าว

3. ทศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

ในภาพรวมของทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 2.94 ซึ่งอยู่ในระดับเห็นด้วย ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย เป็น เรื่องความพึงพอใจของแต่ละบุคคล มีค่าเฉลี่ย 3.70 ท่านไม่รังเกียจผู้มีพฤติกรรมกะเทยในแบบที่ปรากฏสื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และการถ่ายทอดเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ไม่ทำให้ท่านรู้สึกหนักใจเลยเมื่อทราบ ว่าเพื่อนของท่านเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ย 3.41 ทั้งนี้ ทั้ง 3 ประเด็นมีทัศนคติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ จากการนำเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ทำให้ท่านไม่ต้องการติดต่อกับเกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรมกะเทย เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ มีค่าเฉลี่ย 2.07 จากการรับชมโทรทัศน์ ทำให้ท่านคิดว่าผู้มีพฤติกรรมกะเทย

เป็นปัญหาต่อสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.23 และ จากการเปิดรับละครโทรทัศน์ ท่านมีความลำบากใจถ้าเพื่อนที่เป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย จะไปค้างที่บ้าน มีค่าเฉลี่ย 2.39 ทั้งนี้ ทั้ง 3 ประเด็นมีทัศนคติ อยู่ในระดับไม่ค่อยเห็นด้วย

4. ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีทัศนคติว่า การนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ไม่ได้มีลักษณะเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคมโดยมีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และส่วนที่คิดว่าเป็นการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคมโดยมีถึง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 รวมทั้ง ไม่แน่ใจว่าสื่อโทรทัศน์จงใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจากความเป็นจริงเพื่อสนองความสนใจของคนในสังคม โดยมี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และแน่ใจว่าสื่อโทรทัศน์จงใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจากความเป็นจริงเพื่อสนองความสนใจของคนในสังคม โดยมีน้อยที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3

นักศึกษาส่วนมากไม่เชื่อว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลง โดยมี จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และแน่ใจว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลงโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 รวมทั้งมีความเห็นที่สอดคล้องกับการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศโดยมี จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 และคิดยังไม่แน่ใจว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยที่การผลิตและสร้าง คุณลักษณะ (character) ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุกและบันเทิงเท่านั้นโดยมี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และไม่แน่ใจว่าการผลิตและสร้าง คุณลักษณะ (character) ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุกและบันเทิงเท่านั้นโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 โดยเชื่ออีกว่าการนำเสนอเรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่โดยมี จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 และไม่แน่ใจว่าการนำเสนอเรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่มีน้อยที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็น

ร้อยละ 23 นอกจากนี้ นักศึกษามีความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับการนำเสนอภาพลักษณะกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจโดยมี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และมีความคิดเห็นที่สอดคล้องว่าการนำเสนอภาพลักษณะกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจโดยมีน้อยที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

5. ผลการทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ข้อ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏดังนี้

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณะกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยมีความสัมพันธ์กัน 5 จาก 9 ลักษณะ ได้แก่

1. เพศ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง
2. การที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดย ผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ผู้ที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย
3. การที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดยผู้ที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย
4. การที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดยผู้ที่มีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมกะเทย มีน้อยกว่าผู้ที่ไม่ชอบมีบุคคลที่ชื่นชอบมีพฤติกรรมกะเทย
5. การเคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทย โดยนักศึกษาที่เคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทยมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยพูดคุย

จากประเด็นข้างต้นสรุปว่า เพศชายจะมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่าเพศหญิงโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าครอบครัวใดมีสมาชิกที่เป็นกะเทย หรือมีเพื่อนที่เคยพบปะพูดคุยแล้ว บุคคลดังกล่าวจะค่อนข้างเข้าใจบทบาทของกะเทยที่ปรากฏในโทรทัศน์เป็นอย่างดี ในขณะที่นักศึกษาที่มีบุคคลในดวงใจเป็นผู้มีพฤติกรรมเป็นกะเทยก็ไม่ค่อยเห็นด้วยกับภาพลักษณะที่สื่อพยายามปรุงแต่งขึ้นมาบนจอโทรทัศน์เช่นเดียวกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณะกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยแตกต่างกันเพียง 3 จาก 9 พฤติกรรม ได้แก่

1. บทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์ โดย

1.1 ผู้ที่พบเห็นบทบาทคนใช้ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอกตัวร้าย ตลก อยู่ เพื่อนๆ ตัวตนจริงอยู่ และพิธีกร

1.2 ผู้ที่พบเห็นบทบาทพระเอก มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากับผู้พบเห็นบทบาทตลก เพื่อนๆ ตัวตนจริง และพิธีกร

1.3 ผู้ที่พบเห็นบทบาทตัวร้าย มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากับผู้พบเห็นบทบาทตลกและเพื่อน

2. คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับไม่ได้ โดย

2.1 ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกดขี่/ดูถูกฯ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมส่อไปในทางลามกอนาจาร การรังเกียจฯ และการกีดกัน

2.2 ผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการกีดกัน มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่พอใจพฤติกรรมการไม่บอกหรืออธิบายเบื้องหลัง/สาเหตุ

3. คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือปรารถนาจะได้เห็น โดย

3.1 ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการให้ความรู้ฯ มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่พอใจพฤติกรรมการค้นหาสิ่งดี การเปิดโอกาสฯ และการห่วงใย

3.2 ผู้ที่พอใจพฤติกรรมการยอมรับมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่พอใจการค้นหาสิ่งดี และการเปิดโอกาสฯ

จากประเด็นข้างต้นผู้ศึกษาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าอนาคตผู้ผลิตรายการโทรทัศน์น่าจะเปิดพื้นที่สำหรับบทบาทกะเทยให้เหมือนปกติชนบ้าง ใช้บทบาทคนใช้ที่แต่งตัวประหลาดตลกไปกฮาเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ผู้ชมยังหวังว่าพฤติกรรมหรือบทบาทกะเทยน่าจะสร้างสรรค์ได้มากกว่าการส่อไปในทางลามกอนาจาร น่ารังเกียจ และกีดกันโอกาสกัน อาทิ เช่นการค้นหาสิ่งดี ๆ ที่ซ่อนอยู่ในบทบาทกะเทย หรือไม่ก็เปิดโอกาสในการแสดงออกซึ่งบทบาทใหม่ ๆ บ้าง

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า

1. ทักษะคตินักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ภาพลักษณ์ของกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์เป็นไปในเชิงบวก ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยในหลายแง่ ที่เมื่อเป็นคำถามในเชิงบวก เช่น การเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย เป็น เรื่องความพึงพอใจของแต่ละคน มีค่าเฉลี่ย 3.70 ท่านไม่รังเกียจผู้มีพฤติกรรมกะเทยในแบบที่ปรากฏสื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.56 และการถ่ายทอดเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ไม่ทำให้ท่านรู้สึกหึงหวั่นใจเลยเมื่อทราบ ว่าเพื่อนของท่านเป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ย 3.41 ทั้งนี้ ทั้ง 3 ประเด็นมีทัศนคติ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กลุ่มตัวอย่างก็จะเห็นด้วยมาก และเมื่อเป็นข้อความในเชิงลบ เช่น จากการนำเรื่องราวของกะเทยในโทรทัศน์ ทำให้ท่านไม่ต้องการติดต่อเกี่ยวข้องกับผู้มีพฤติกรรมกะเทย เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ มีค่าเฉลี่ย 2.07 จากการรับชมโทรทัศน์ ทำให้ท่านคิดว่าผู้มีพฤติกรรมกะเทยเป็นปัญหาต่อสังคม มีค่าเฉลี่ย 2.23 และ จากการเปิดรับละครโทรทัศน์ ท่านมีความลำบากใจถ้าเพื่อนที่เป็นผู้มีพฤติกรรมกะเทย จะไปค้างที่บ้าน มีค่าเฉลี่ย 2.39 ทั้งนี้ ทั้ง 3 ประเด็นมีทัศนคติ อยู่ในระดับไม่ค่อยเห็นด้วย กลุ่มตัวอย่างก็จะไม่เห็นด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ จากผลการศึกษา ในเรื่อง ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยที่ในสื่อโทรทัศน์ ที่เห็น ดังนี้

1.1 ไม่คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะเบี่ยงเบนหรือผิดไปจากความเป็นจริงของกะเทยในสังคม

1.2 ไม่แน่ใจว่า ที่สื่อโทรทัศน์จงใจเสนอภาพหรือคุณลักษณะของกะเทยให้เกินเลยไปจากความเป็นจริงเพื่อสนองความสนใจของคนในสังคม

1.3 ไม่คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์อย่างมาก ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยในสังคมแย่ลง

1.4 คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นการสะท้อนภาพแห่งความเป็นจริงในสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศโดย

1.5 คิดว่าการผลิตและสร้างคุณลักษณะ (character) ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเพียงความสนุกและบันเทิงเท่านั้น

1.6 คิดว่าการนำเสนอเรื่องราวของกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นปรากฏการณ์ของสังคมสมัยใหม่

1.7 ไม่คิดว่าการนำเสนอภาพลักษณะกะเทยในสื่อโทรทัศน์เป็นเรื่องของการค้าและธุรกิจ

แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจในการนำเสนอภาพลักษณะกะเทยในสื่อโทรทัศน์ ว่าเป็นเพียงเรื่องของความบันเทิง ไม่ได้ทำให้กลุ่มตัวอย่างมองภาพลักษณะกะเทยในความเป็นจริงด้อยลง ทั้งนี้ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมในลักษณะเปิด ไม่ได้มีการปิดกั้นการรับรู้เรื่องเพศที่ 3 แต่อย่างใด ทศนคติของนักศึกษาที่มีภาพลักษณะกะเทยในสื่อโทรทัศน์จึงไม่ไปในทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับ อัลพอร์ท (Gordon Allpor) ซึ่งกล่าวว่า ทศนคติเกิดจากการเรียนรู้ จากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1) ทศนคติเกิดจากการเรียนรู้ เด็กที่เกิดมาใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรม และประเพณีจากบิดามารดา ทั้งโดยทางตรง และทางอ้อม ตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่ แล้วรับมาปฏิบัติตามต่อไป

2) เกิดจากความสามารถในการแยกแยะความแตกต่าง คือ แยกสิ่งใดดี ไม่ดี เช่น ผู้ใหญ่กับเด็กจะมีการกระทำที่แตกต่างกัน

3) เกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น บางคนมีทศนคติที่ไม่ดีต่อครู เพราะเคยตำหนิตน แต่บางคนมีทศนคติที่ดีต่อครูคนนั้น เพราะเคยชมเชยตนเสมอ

4) เกิดจากการเลียนแบบ หรือรับเอาทศนคติของผู้อื่นมาเป็นของตน เช่น เด็กอาจรับทศนคติของบิดามารดา หรือครูที่ตนนิยมชื่นชอบ และรับมาเป็นทศนคติของตนได้

ดังนั้น เมื่อสังคมเปิดมากขึ้น นักศึกษาได้รับการเรียนรู้มากขึ้น ทศนคติเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของกะเทยก็ดีขึ้นโดยลำดับ

2. ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่พบว่า ส่วนใหญ่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทศนคติที่มีต่อภาพลักษณะกะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยมีความสัมพันธ์กัน 5 จาก 9 ลักษณะ ได้แก่

2.1 เพศ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศหญิง

2.2 การที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดย ผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ยมากกว่า ผู้ที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมกะเทย

2.3 การที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดยผู้ที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีเพื่อนมีพฤติกรรมกะเทย

2.4 การที่มีบุคคลที่ชื่นชมมีพฤติกรรมแบบกะเทย โดยผู้ที่มีบุคคลที่ชื่นชมมีพฤติกรรมกะเทย มีน้อยกว่าผู้ที่ไม่บุคคลที่ชื่นชมมีพฤติกรรมกะเทย

2.5 การเคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทย โดยนักศึกษาที่เคยติดต่อสื่อสารพูดคุยกับกลุ่มกะเทยมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยพูดคุย

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ที่พบว่า ส่วนใหญ่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ สอดคล้องกับทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของสื่อสารมวลชนซึ่งอธิบายว่า ถึงแม้สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ แต่ก็ไม่สามารถมีอิทธิพลครอบคลุมไปทุกด้าน ยกเว้นมนุษย์ผู้นั้นมิได้มีปฏิสัมพันธ์กับใครเลย นอกจากสื่อมวลชนเพียงอย่างเดียว เพราะในความเป็นจริงแล้วมนุษย์ได้เรียนรู้จากบุคคลและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มากมาย กว่าที่เขาจะมีทัศนคติและพฤติกรรมต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ การเล่นในกลุ่มเพื่อน ในสังคมทำงาน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมของมนุษย์ด้วยกันทั้งสิ้น อิทธิพลของสื่อมวลชนจะเป็นตัวช่วยเสริมความคิด ความเชื่อเดิมมากกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดของบุคคลนั้น ๆ เพราะมนุษย์รับข่าวสารอย่างมีความคิดและมีทางเลือก สามารถที่จะเลือกรับ เลือกสนใจ และเลือกจดจำ

ทั้งนี้ แคลปเปอร์ (Klapper) ได้สรุปแนวความคิดของทฤษฎีนี้จากการวิจัยหลาย ๆ ชิ้น ภายใต้นามทาง ดังนี้

- 1) การสื่อสารอย่างเดียวไม่ใช่สาเหตุจำเป็น หรือเพียงพอสำหรับการสร้างอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้รับสาร
- 2) มีตัวแปรอื่น ๆ ที่จะมีผลส่งเสริมหรือขัดขวางการมีอิทธิพลของการสื่อสาร
- 3) กรณีที่การสื่อสารจะมีอิทธิพลได้อย่างแท้จริง ต้องมีเงื่อนไข คือการผูกขาดการสื่อสาร และจะต้องไม่มีการสื่อสารระหว่างบุคคล
- 4) ประสิทธิภาพของการสื่อสารขึ้นอยู่กับลักษณะต่าง ๆ ของการสื่อสาร และบรรยากาศของการสื่อสารในแต่ละสังคม

จากแนวความคิดของแคลปเปอร์ ทำให้สรุปได้ว่า สื่อสารมวลชนจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารหรือไม่นั้น มิได้ขึ้นอยู่กับที่การสื่อสารแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ได้อีก การวิเคราะห์ที่ผู้รับสารจึงเป็นเรื่องจำเป็น ที่จะทำให้เข้าใจได้ว่า เหตุใดเขาจึงมีทัศนคติหรือพฤติกรรมเช่นนั้น การที่ผู้รับสารจะรับสารใด ย่อมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ ความสนใจ พื้นฐานทางสังคมเดิม

3. ผลจากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยแตกต่างกันเพียง 3 จาก 9 พฤติกรรม ได้แก่

3.1 บทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมกะเทย ในรายการโทรทัศน์

3.2 คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่ไม่พอใจหรือยอมรับไม่ได้

3.3 คุณลักษณะของพฤติกรรมแบบกะเทยในรายการโทรทัศน์ที่พึงพอใจหรือปรารถนาจะให้เห็น

จากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ในข้อนี้ เป็นข้อยืนยันได้เป็นอย่างดีว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลอันจำกัดต่อผู้รับสาร ดังที่แนวความคิดของแคลปเปอร์ สรุปว่า สื่อสารมวลชนจะมีอิทธิพลต่อผู้รับสารหรือไม่ มีได้ขึ้นอยู่กับสื่อสารแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ได้อีก

ดังนั้น การวิเคราะห์ที่ผู้รับสารจึงเป็นเรื่องจำเป็น ที่จะทำให้เข้าใจได้ว่า เหตุใดเขาจึงมีทัศนคติหรือพฤติกรรมเช่นนั้น การที่ผู้รับสารจะรับสารใด ย่อมมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ ความสนใจ พื้นฐานทางสังคมเดิม มิใช่แต่เพียงวิเคราะห์จากพฤติกรรมการเปิดรับสารเพียงอย่างเดียว

4. ทั้งนี้จากการจากผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ยังสอดคล้องกับแนวคิดที่เชื่อว่าสื่อโทรทัศน์ไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผู้ชม โดยพิจารณาจาก

4.1 สื่อโทรทัศน์ไม่มีอิทธิพล

4.2 สื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลโดยอ้อม ซึ่งปัจจัยเสริมที่ทำให้สื่อโทรทัศน์มีอิทธิพลโดยอ้อม ได้แก่

4.2.1 ตัวผู้ชมที่มีใจโน้มเอียงอยู่แล้ว

4.2.2 การเลือกรับสาร

4.2.3 อิทธิพลจากผู้นำความคิดหรือคนใกล้ชิดของผู้คน

4.2.4 ระดับการต้องการข่าวสารของบุคคล

โดยลักษณะสำคัญของอิทธิพลทางอ้อม คือ การเกิดอิทธิพลต้องอาศัยปัจจัยเสริม อิทธิพลจะปรากฏเมื่อแรงจูงใจเพียงพอหรือโอกาสที่เหมาะสม อิทธิพลจะเกิดเมื่อคนมีความโน้มเอียงจะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อน และอิทธิพลมีลักษณะสะสม ทั้งนี้ไม่ใช่ทุกคนจะต้องได้รับอิทธิพลจากสื่อทุกคนทุกกรณีไปตามทฤษฎีเข็มฉีดยา (hypodermic needle or bullet theory) ที่ระบุว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลโดยตรงต่อผู้รับสาร เมื่อฉีดยา (ให้ข่าวสาร) อะไรเข้าไปในผู้รับสาร ผู้รับสารจะมีทัศนคติและพฤติกรรมตามที่ผู้คิดกำหนด ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ผู้รับสารเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่า การรวมกันเป็นกลุ่มหรือเป็นชุมชนหรือสังคม ดังนั้น สื่อจึงมีอิทธิพลอย่างสูงต่อปัจเจกบุคคลแต่ละรายได้โดยง่าย และทฤษฎีแรงเสริม (reinforcement theory) Klapper ได้กล่าวว่า ความรุนแรงในสื่อโทรทัศน์หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ มักจะไม่เพิ่มหรือลดความเป็นไปได้ในการแสดงพฤติกรรมรุนแรงของผู้รับสารอย่างเด่นชัด แต่สิ่งที่เกิดจากสื่อมวลชนคือแรงเสริมความก้าวร้าวรุนแรงหรือแรงเสริมการต่อต้านความก้าวร้าวรุนแรงที่มีอยู่แล้วของผู้รับสาร ซึ่งทฤษฎีแรงเสริมของความก้าวร้าวในสื่อมวลชนชี้ให้เห็นว่า เนื้อหาในสื่อมวลชนเป็นแรงเสริมต่อทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ฯลฯ ของผู้รับสาร ถ้าบุคคลนั้นเชื่อในความรุนแรงอยู่แล้ว ความรุนแรงในสื่อมวลชนก็ช่วยเสริมความเชื่อให้หนักแน่นขึ้น แต่หากบุคคลใดไม่ชอบวิธีการใช้ความรุนแรง เขาก็จะรับรู้ความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อในลักษณะเลือกละเลือก คือมองว่าความรุนแรงนั้นก่อให้เกิดความเจ็บปวด ควรจะได้มีการหลีกเลี่ยงเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผลจากการวิจัยจะสอดคล้องกับทฤษฎีแรงเสริม (reinforcement theory) ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสื่อโทรทัศน์

5. จากผลการวิจัยที่พบว่า เมื่อพิจารณาจากภาพรวมนักศึกษาที่มีทัศนคติไปในทางที่เห็นด้วยกับภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ทำให้ผู้วิจัยพิจารณาเห็นว่าทัศนคติดังกล่าว เป็นผลมาจากที่นักศึกษาซึ่งส่วนใหญ่ พบเห็นพฤติกรรมกะเทย ในรายการละครและเป็นบทตลก มากที่สุด ดังนั้นทัศนคติไปในทางที่เห็นด้วยกับภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ทั้งนี้รายการและบทบาทดังกล่าว เป็นทิศทางที่โทรทัศน์มุ่งเน้นนำเสนอให้ความบันเทิงเป็นหลักไม่ได้มุ่งเน้นให้เนื้อหาสาระมากนัก เป็นรายการที่ชมแล้วรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์และความตึงเครียด ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินใจอย่างแท้จริง มากกว่า กลุ่มตัวอย่างจึงมีทัศนคติไปในทางที่เห็นด้วยกับภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

6. โดยสรุป ทัศนคติของนักศึกษาที่มีภาพลักษณ์กะเทยที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ไม่ได้เกิดจากสื่อโทรทัศน์ทั้งหมด แต่ทัศนคติของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นได้รับ การปรับตัวของบุคคลเพื่อให้เข้ากับสังคม การเลียนแบบในสังคม สิ่งเหล่านี้จะรวมตัวกันและสร้างสมกลายเป็นแบบแผนทัศนคติของแต่ละบุคคลขึ้น หรือจะกล่าวได้ว่า พัฒนาการของ

ทัศนคติเกิดจากการติดต่อสัมพันธ์กันของบุคคล การถ่ายทอดแบบอย่างของคนอื่นมาเป็นของตน และการพบสิ่งใหม่ที่ตนต้องการ การที่สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ย่อมมีผลทำให้ทัศนคติของบุคคลเปลี่ยนแปลงและหันเหตามสภาพการณ์ในสังคมได้บ้าง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. แม้จากผลการศึกษาจะออกมาในแง่ที่ว่านักศึกษามีทัศนคติในทางที่เข้าใจการเสนอภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ ก็ตาม แต่โทรทัศน์ก็ควรระมัดระวังการนำเสนอภาพลักษณ์กะเทยบ้าง มิใช่จะเน้นแต่ภาพลักษณ์กะเทยในบทบาท ตลก เป็นส่วนใหญ่ แต่ควรนำเสนอภาพลักษณ์หรือบทบาทของการเปิดโอกาสหรือให้โอกาส เพราะจริง ๆ แล้วบุคคลที่มีความแตกต่างหรือรู้สึกต่างตัวเองแตกต่าง ย่อมต้องการพื้นที่ในการยืนหยัดอยู่ในสังคมบ้าง

2. โทรทัศน์ควรระมัดระวังการนำเสนอพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศด้วย เพราะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย และที่สำคัญเมื่อโทรทัศน์ย้ำในเรื่องของการหมกมุ่นแต่เรื่องเพศของกะเทย ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ผิดเพี้ยนในเรื่องของความต้องการทางเพศของกะเทย ดังมีข้อเรียกร้องครั้งหนึ่งว่า ให้เปลี่ยนจากคำว่า “กลุ่มรักร่วมเพศ” มาเป็น “กลุ่มรักเพศเดียวกัน” เนื่องจากจะไม่ใช่เป็นการเข้าใจผิดว่า กะเทย เป็นกลุ่ม รัก ที่จะร่วมเพศเพียงอย่างเดียว

3. แม้จากผลการวิจัยจะพบว่าโทรทัศน์ไม่สามารถมีอิทธิพลโดยทั้งหมดต่อผู้รับสารทั้งหมด แต่ทัศนคติเกิดจากภูมิหลังที่แตกต่างกันของผู้ชมโทรทัศน์ ทั้งนี้ภูมิหลังที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว โรงเรียน เพื่อนล้วนมีผลต่อผู้รับสารด้วยทั้งสิ้นก็ตาม แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าโทรทัศน์ไม่มีส่วนต่อทัศนคติเลย ดังนั้น โทรทัศน์ควรระมัดระวังการนำเสนอข่าวสารด้านความรักและเพศสัมพันธ์เพราะอาจจะมีการลอกเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งผลจากการระมัดระวังการนำเสนอจะเป็นการสร้างให้ผู้รับสารมีทัศนคติที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้อง ซึ่งทุกภาคส่วนในสังคมไม่ว่าแม้แต่สื่อโทรทัศน์ซึ่งจำเป็นต้องร่วมกันสร้างสังคมแวดล้อมให้ดีขึ้นต่อไป

4. จากการศึกษาพบว่าครอบครัวส่วนใหญ่จะไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นกะเทย ฉะนั้นทุกครั้งที่มีการพบปะของกะเทยในรายการโทรทัศน์ พ่อแม่ผู้ปกครองควรให้คำแนะนำแก่บุตรหลานในการทำความเข้าใจถึงข้อเท็จจริงหรือให้ความรู้ที่ถูกต้องเพราะอาจจะทำให้เกิดการปลูกฝังทัศนคติที่ไม่ดีแก่เยาวชนได้

5. ผู้ศึกษาพบว่า เยาวชนวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเปิดรับชมโทรทัศน์ในช่วงเวลา 18.00 น. และจะชื่นชมละครมากที่สุด ดังนั้นการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย ในที่นี้หมายถึง ผู้ผลิต กับ กะเทยในชีวิตจริง ควรที่จะมีการเสวนา หรือ ทำการศึกษาในแนวทางใด ๆ ร่วมกันเพื่อให้การผลิตผลงานเกิดประโยชน์ทั้งแก่ผู้ชมที่เป็นเยาวชน และให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่กลุ่มกะเทยในชีวิตจริงด้วย

6. จากการศึกษายังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังเชื่อว่าภาพลักษณ์กะเทยในสื่อโทรทัศน์ที่บทบาทเป็นการแสดงส่วนใหญ่ตลกโปกฮา บางครั้งถึงขั้นใกล้เคียงกับวิกลจริตดังที่ปรากฏในละครโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ มีความสอดคล้องกับความเป็นจริงของกะเทยในสังคม ประเด็นนี้ผู้ศึกษาเองก็เป็นกะเทยมีความเห็นโดยส่วนตัวว่าไม่เป็นความจริงอย่างที่เห็น กะเทยจริง ๆ ไม่ได้แสดงอาการปฏิกิริยาเกินงามเช่นนั้น อาจเป็นเพราะบทบาทส่วนใหญ่จะเป็นนักแสดงชายที่มาสวมบทกะเทยจึงไม่เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วกะเทยจริงไม่ได้มีพฤติกรรมเยี่ยงนั้น

ฉะนั้น ผู้ศึกษาจึงอยากเสนอแนะให้ทั้งผู้ผลิตรายการโทรทัศน์นำเสนอเรื่องราวชีวิตจริงของกะเทยบ้าง ไม่ว่าจะเป็นรายการสัมภาษณ์ หรือแม้แต่วารสารที่มีผู้พบเห็นกะเทยน้อยที่สุด อย่างเรียลลิตี้โชว์ เพราะจะทำให้เกิดการชั่งน้ำหนักของตัวตนที่แท้จริงของกะเทยจริง ๆ กับกะเทยที่ปรากฏในโทรทัศน์ที่มีความแตกต่างกันเพียงใด และท้ายสุดผู้ศึกษายังหวังว่าการศึกษารั้งต่อไปผู้ชมส่วนใหญ่จะเชื่อว่าภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อโทรทัศน์มีลักษณะเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริงเพียงใด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการศึกษาในระยะสั้น และมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณ ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่าสมควร จะทำการศึกษาเรื่องเหล่านี้เพิ่มเติม

1. ควรจะมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนทั่วไป
2. ควรมีการศึกษาถึงทัศนคติของผู้มีพฤติกรรมกะเทยว่าคิดอย่างไรกับการนำเสนอภาพลักษณ์ของกะเทยในสื่อต่าง ๆ
3. ควรจะมีการศึกษาเนื้อหาและรูปแบบ รายการที่มีกะเทย เป็นตัวชูโรง ให้มากกว่านี้เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบใด ๆ หรือน้อยที่สุดต่อชีวิตจริงของกะเทย